

Lokalhistorie midt i Nordsjælland

Foto af Holmegård i Tulstrup – nedrevet sidst i 1980erne. På tompten opførtes et kompleks af andelsboliger af en form efter en firelænget bondegård, som Holmegård havde været.

” Da jeg blev tjenestedreng i 1945 hos Niels Christian Petersen på Holmegård i Tulstrup”. Den nu 75-årige Egon Carlsen på Vester Strødam har på opfordring fortalt om, da det almindelige var, at man kom ud og tjene efter sin konfirmation.

HUSK LOKALHISTORISK AFTEN onsdag den 7. marts 2007 kl. 19.30 med generalforsamling på Kulsviergården, Pibe Møllevej 7, Alsønderup, 3400 Hillerød. Ikke-medlemmer er også meget velkomne. Læs mere herom på bladets bagside

Dette er Lokalhistorisk Nyt nr. 1, feb. 2007, 4. årgang, fra

Lokalhistorisk Arkiv & Forening
for Alsønderup & Tjæreby Sogne
- et arkiv for almindelige menneskers historie -

LOKALHISTORISK ARKIV & FORENING FOR ALSØNDERUP & TJÆREBY SOGNE

Arkivet er åbent alle mandage 18.30-22.00 Anden tid aftales gerne med arkivleder Lissi Carlsen.

Arkivets beliggenhed: Alsønderup Skole, kælderlokale 014, 3400 Hillerød. Kør i Alsønderup til Baunevej 12, følg skiltet til "Rønnehuset". Gå til skolebygningen til højre og ned ad kældertrappen.

Arkivet har ikke post-, telefon- og e-mail-adresse på skolen, men hos arkivleder og kasserer Lissi Carlsen, Damvej 12, V. Strødam, 3400 Hillerød. Tlf. 48 28 64 49. E-mail: lissi@carlsen.mail.dk

Årskontingent i 2007: Personlige medlemmer: 80 kr. Samboende par i alt 125 kr. :
Sponsorkontingent for virksomheder, institutioner, foreninger: mindst 500 kr., meget gerne mere.
327 personlige medlemmer betalte kontingent i 2006.
Arsindtægt i 2006 kr. . Beholdning pr. 31.12.2005: kr.

Dette blad Oplag mindst 500 eks. 4 gange årligt. **Red:** Ole Blåkilde. **ISSN nr:** 1603-7561.

Eftertryk tilladt med arkivets og bladets navn som kildeangivelse.

Bankforbindelser: Nordea Bank kt. nr. 8968504194. BG-Bank kt. nr. 109 - 7938

Arkivet og foreningen drives af frivillige Ingen modtager løn eller andre ydelser herfor.

Med stor tak har arkivet i 2006 modtaget sponsorstøtte fra:

Procom A/S, Vinkelvænget 21-29, 3330 Gørløse. Tlf. 48 27 84 84.

DanBolig, Søderberg/Nielsen Aps, Frederiksværksgade 7, 3400 Hillerød.
Tlf. 48 24 21 11. Fax. 48 24 21 69. Hilleroed@danbolig.dk

Dines Jørgensen & Co. A/S. Rådgivende Ingeniører F.R.I., Kirsebærallé 9-11, Ullerød, 3400 Hillerød. Tlf. 48260666. E-mail: dj@dj-co.dk www.dj-co.dk

Nordtag A/S v/ direktør Jørgen Simonsen, Mestervangen 7, 3220 Græsted,
Tlf. 48 36 36 36, fax. 48 36 36 30, www.nordtag.dk

HHM A/S Byggeservice/Totalenterprise
Bragesvej 4, 3400 Hillerød. Tlf. 48 25 33 00. www.hhm.dk

Ti-kanten Farvehandel, Københavnsvej 2-4, 3400 Hillerød, tlf. 48 28 50 49 &
malermester Niels Ole Jensen, Hillerødvej 6, Alsønderup, 3400 Hillerød, tlf. 48 28 50 49.

VVS Allan Kristiansen & Sønner, Aps., Aut. gas-, vand -& fjernvarmemester,
Sydskrænten 8, Tulstrup, 3400Hillerød. Tlf.48286240. E-mail:info@ak-s.dk Fax.48285247.

Tømrer Lodberg, Aps., Syrenvej 1, Tulstrup, 3400 Hillerød, Tlf. 48 28 65 34.
Bil 21 28 68 29. Fax 48 28 65 36.

Kulsviergården, Pibe Møllevej 7, Alsønderup, 3400 Hillerød. Forsamlingscenter, teatersal, hal, selskabslokaler. Tlf. 48 28 65 40, fax 48 28 65 64.

Alsønderup Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforening, 37. kreds.

Hillerød Byråds Fritids- og Kulturudvalg, Grønnegade 4 A, 3400 Hillerød.

Nordsjællands Landboforening, Industrivænget 22, 3400 Hillerød.

”Da jeg var tjenestedreng i 1945 hos Niels Chr. Petersen på Holmegård i Tulstrup”,

Fortalt af Egon Carlsen, Vester Strødam, nedskrevet og tilrettet af Ole Blåkilde.

Jeg er bedt om først at fortælle lidt om mig selv. Jeg er født i september 1931 i Huseby i Annisse Sogn og fyldte jo så 75 sidste år. Jeg fik min mors efternavn, Carlsen, for hun var ikke gift. Men da jeg var en tre år, blev min mor gift med Hans Larsen fra Alsønderup. Han blev så min far, og ham var jeg godt tjent med som far.

Hans Larsens forældre, Ole og Betine Larsen, havde ejendommen Nejedevej nr. 15. Han blev kaldt ”lille” Ole Larsen, fordi der også boede en ”store” Ole Larsen, far til Laurits Larsen, derude på Møllehøj. I dag ejes ”lille” Ole Larsens ejendom af Asger Larsen, som ikke er i familie med ham.

Hans Larsen havde flere søskende, som jeg så har kendt godt. En af dem var gift med Hans Jensen i Alsønderup og mor til malermester Henning Jensen, Tulstrup.

Da min mor og far var blevet gift, boede de til leje i Alsønderup i huset ”Solhøj” på Gydlandsvej. Jeg husker ikke noget fra før, de boede der.

Da tiden kom, hvor jeg skulle i skole, var det så i ”lille klasse” i skolen i Tulstrup. Der var børnene kun inddelt i to klasser, ”store klasse” for de ældre og ”lille klasse” for de mindre.

Foto: Frikvarter i Tulstrup Skole med lærer Sidenius.

Der var kun en lærer på skolen, lærer Sidenius, og der var kun et klasserum i skolebygningen, så klasserne skiftedes til at gå i skole. Man gik altså kun hver anden dag – tre dage om ugen i alt, for lørdag talte med som hverdag. Det er ellers begrænset, hvad jeg husker fra selve skolegangen fra den første del af min skoletid.

Da jeg var en 11 - 12 år flyttede mine forældre til Høbjerg. De boede til leje i den ene halvdel af huset lige ved siden af den nuværende købmandsforretning ved Pibe Mølle. Ejeren af huset boede selv i den anden ende af huset.

Vi var nu kommet til Helsing-Valby Kommune. Så skulle jeg gå i Helsing Skole – der står Kulturhuset på bygningen i vore dage. Der var vi inddelt i syv klasser, og der var vist nok mulighed for en 8. klasse også. Jeg kom ind i 5. eller 6. klasse – det husker jeg ikke helt. Men jeg husker da en del af dem, jeg gik i klasse med.

Der var faktisk et godt stykke at cykle til skole fra Pibe Mølle til Skolegade på den anden side af Helsing by, men det tog man vist som en selvfølge dengang.

I Helsing oplevede jeg i maj 1945 de hektiske dage efter befrielsen fra den tyske besættelse. Der skete virkelig noget i Helsing i de dage, men det skal jeg ikke komme mere ind på her.

I efteråret 1945 blev jeg konfirmeret i Helsing kirke. Men når man var konfirmeret skulle man ud og tjene. Det lå som en selvfølge for alle unge på landet – dog nok mindre for gårdmandsbørn end for børn fra de mindre ejendomme og for arbejderbørn. Min far var jo hele livet arbejdsmand. Men han var ellers god til altid at have arbejde, så han var stort set aldrig arbejdsløs.

Vi var efterhånden blevet 4 søskende, så det blev også lidt småt med pladsen i køkken, stue og på loftet i det halve hus ved Pibe Mølle. Jeg skulle altså ud og tjene, når jeg nu var blevet konfirmeret. Det var for mig en selvfølge, som jeg var opvokset til at finde helt naturligt. Det skulle de fleste af mine samtidige jo også. Jeg tror, vi syntes, at nu havde vi brugt tid nok på at sidde henne i skolen.

Der var bare det problem for mig, at selv om jeg var blevet konfirmeret, havde jeg åbenbart ikke opfyldt min skolepligt, eller hvad det hedder. Jeg skulle gå et halvt år i skole endnu indtil 1. april 1946.

Men dengang var det jo ikke længe siden, at det var almindeligt, at store børn kom ud og tjene i sommerhalvåret, selv om de skulle gå i skole, hvor de kom

hen. Så skiftede de bare for sommerhalvåret hen til skolen, hvor de tjente, og så gik de i skole der sideløbende med deres arbejde.

Fra Alsønderup kendte min far gårdejer Niels Christian Petersen i Tulstrup. Han havde gået i Tulstrup Skole sammen med en af hans ældre brødre. Altså lavede min far en aftale med Niels Christian Petersen om, at jeg fra 1. november 1945 skulle være tjenestedreng med kost og logi hos ham. Det var på Holmegård i Tulstrup, næsten lige over for, hvor Tulstrup Skole dengang lå. Jeg skulle så bare gå i skole i Tulstrup Skole hver anden dag det halve år indtil april.

Jeg tror nok, jeg syntes, at det var en helt fin ordning. I Tulstrup Skole var Sidenius stadig lærer, og der kendte jeg jo de fleste, fra før vi flyttede til Højbjerg.

Foto: Undervisning med lærer Sidenius i klasseværelset i Tulstrup Skole.

Tiden som tjenestedreng hos Niels Christian og Anna Petersen på Holmegård i Tulstrup.

Jeg var tjenestedreng hos dem fra 1. november 1945 til 1. maj 1947. Men senere vendte jeg tilbage til dem som ung karl for en vinter og en sommer.

Ind imellem var jeg fra maj 1947 hos gårdejer Eigil Nielsen, Gydelandsgård i Alsønderup, og så fra november 1947 en tre måneder i smedelære, men det var ingen succes, hverken for mig eller smeden. Og så kom jeg altså tilbage til Niels Chr. Petersen på Holmegård i Tulstrup efter nytår 1948. Derfor kan der være erindringer, som jeg har svært ved at placere i den ene eller anden periode, jeg var hos Niels Christian. Men det meste kan jeg nok skelne imellem. Hvad jeg fik i løn, har jeg dog ingen sikker erindring om, men jeg husker, at det skete, at vi tærskede noget korn, som han kørte ind og solgte for at få kontanter, når jeg skulle have penge.

Fotoet fra Tulstrup Skolegård, hvor Egon er med

Vi levede som dagsrytmen var midt i 1940erne på en landbrugsejendom, og som arbejdet fordelte sig efter årstiderne. Vi havde ingen traktor, men heste.

Men nu vil jeg først fortælle noget om Niels Christian og Anna. De var unge folk, da jeg kom der. De havde datteren Henny, og tvillingerne Poul og Rita blev vistnok født, mens jeg var der. At de siden skulle få flere børn, kunne man altså ikke vide dengang.

Foto af Niels Christian og Anna som yngre gerne med nogle børn

Niels Christians forældre

Niels Christians far og mor var Niels og Marie Pedersen i Alsønderup. De havde haft Ærtelandsgård i en årrække og havde dengang det sidste hus på venstre hånd på Gydlandsvej. De var dengang nok sidst i 60-erne. Der var meget hyggeligt hos dem, og vi unge mennesker i Alsønderup samledes også ofte hos dem om aftenen. Der var f.eks. også Jørgen Troelsen og Henning Jensen.

Niels Pe`sen, som vi altid sagde, læste tit op for os – historier og romaner. Jeg husker det, som om Marie om aftenen altid sad og spandt garn på sin rok – noget man ellers ikke så andre steder. Niels Christian havde nogle får og forsynede hende vist med uld. Jeg tror Marie strikkede stømper af garnet, som hun selv spandt.

(Maries rok er bevaret hos Lis og Niels Aage Nielsen, Høbjerg. Lis er datter af Niels Christian og Anna og altså barnebarn af Marie. OBs bemærkning).

Foto af Niels Petersen og Marie

Niels Pe`sen og Marie var begge født her i Alsønderup Sogn, og de kendte alle mennesker her. Da de solgte Ærtelandsgård, vist i 1941, købte de et hus i Hillerød. Men efter et årstid solgte de det og flyttede tilbage til Alsønderup og købte huset på Gydlandsvej. Det kaldte de "Ærtelandsminde". Niels Pe`sen ville alligevel ikke bo i Hillerød, når folk ikke engang hilste på hinanden, når de mødtes på gaden. Deres yngste søn, Alfred, overtog huset på Gydlandsvej i Alsønderup efter dem.

Niels Pe'sen var trods sin alder rask nok til at komme hen på Holmegård og hjælpe Niels Christian ind imellem. Så kom han på cykel fra Alsønderup til Tulstrup. Det fortæller jeg mere om senere.

Annas forældre

Niels Christians kone Anna var datter af parcellist, hjulmand og karetmager Christian Pedersen, Alsønderup Overdrev. Han var kendt som en foregangsmand landbrugsfagligt og inden for husmandsbevægelsen. Han var også formand for Alsønderup Husmandsforening og med i Alsønderup Sogneråd. Han var skuemester ved Landboforeningens dyrskue i Hillerød, noget helt usædvanligt dengang, at venstregårdmændene brugte en radikal husmand til sådan et tillidshverv. Anna havde også en søster, Dagny, og en bror, Alfred, som boede her i sognet. De havde vist også en moster, som var mor til vognmand Svend Aage Nielsen i Alsønderup.

Foto af hjulmand Chr. Pedersen – gerne med kone og børn, hvis vi har et sådant.

Tidens og arbejdets gang på Holmegård i Tulstrup

Niels Christian skulle have købt Holmegård af Statens Jordlovsudvalg. De købte bl.a. gårde op for at sælge tillægsjord derfra til omliggende mindre landbrugsejendomme. Der var også sket her. Holmegård havde derfor ikke sin oprindelige størrelse, da Niels Christian købte den. Dens jord var meget forskelligartet. Mod syd lå en tør sandbakke, som ikke var meget værd som landbrugsjord. Men her havde Niels Christian så nogle får – fårehold var ellers nærmest gået af brug her på egnen, da jeg var ung.

Holmegårds bygninger var meget gamle, for gården havde vist altid ligget på samme sted inde i landsbyen. Det var de samme bygninger, man altid havde ændret på, og det blev aldrig som noget nyt. I noget af stuehuset var der endnu bindingsværk.

Vi begyndte dagens arbejde i stalden med malkningen. Mælken skulle være klar, til den blev hentet af mælkebilen. Transport af mælk til mejeri med hestevogn var dengang holdt op her.

Det var en lastbil med gasgenerator. Man fyrede med bøgetræ i den, så der dannedes trægasser, som drev motoren. Det var jo lige efter krigen, og de fleste lastbiler kørte vist med gasgenerator et stykke tid efter, før de fik rationeringskort til benzin og tilladelse til at pille generatoren af.

Mælken blev vistnok kørt til Statens Forsøgsmejeri. Mælkebilen kom kl. 7 hver morgen, også om søndagen.

Niels Christian havde en syv-otte kør, som vi malkede. Det var i hånd, malkemaskiner var endnu ikke så udbredt. Vi skulle jo også muge møg ud af stalden og fodre dyrene om morgenen.

Først efter at mælkebilen havde været der, fik vi morgenmad. Det fortæller jeg om senere. Og i det første halvår skulle jeg jo så også efter morgenmalkning m.v. og morgenmad være ovre i Tulstrup Skole til kl. otte, men det var jo kun i de tre af ugens dage.

Høsten

Ellers var arbejdet jo forskelligt efter årstiden. Bedst husker jeg høstens indledning. Der blev høstet med selvbinder, forspændt tre eller to heste. En selvbinder er jo et køretøj i dobbelt bredde, man kan måske sige dels de kørende dele, dels de dele, som mejer og opsamler strået. Den yderste kørebredde marker rundt kan selvbinderen ikke meje, for der skal den køre. Man kunne så køre henover kornet i den bredde og ødelægge kornet i den yderste kørebane, eller man kunne slå det korn først med le og binde det op til neg med håndkraft.

(et billede af en selvbinder, som viser hvordan den kører. Eftersøges)

På den tid var det et utænkeligt fråds ikke at "slå for" med le, som man sagde. Så ved høst kom Niels Christians gamle far, Niels Pe'sen på cykel, og han slog for med le, markerne rundt, så selvbinderen kunne køre på en afhøstet bane. Han var fra den tid, hvor man høstede alle markerne med le, så han havde et vældigt tag på det. Men det korn, han høstede, skulle jo også samles op og bindes til neg med et halmbånd, som man samtidig snoede. Og det blev mit job. Alle marker rundt, hvor der var korn. Jeg havde problemer med at følge med gamle Niels Pe'sens tempo med leen, så jeg husker det som et meget strengt arbejde, som krævede hurtighed.

Når høsten var færdig, blev der holdt høstgilde på gården. De unge mænd af Hans Christian's bekendte og familie, som have hjulpet til med høsten med at stille negene i hove og køre dem hjem, blev så inviteret. Det var et spisegilde, hvor Niels Christian spenderede en kasse øl – dengang var der 50 i. Dans og musik var der ikke. De, der havde hjulpet var, så vidt jeg husker, Niels Christians lillebror Alfred, Børge Jensen, Willy Jensen og Carl Petersen, Solhøj.

Markarbejde, gødskning og roer.

Der var ingen traktor på gården. Vi klarede os udendørs med hestene og vore egne arme. Markarbejdet foregik altså med heste – det kunne være lange dage at gå i plovfuren bag ploven og styre plov og hest. Om foråret skulle markerne jo også harves og bagefter tromles, før de var klar til såning, som skete med hestetrukket såmaskine.

Årets gødning skulle også køres ud og spredes på markerne. Det blev læsset fra gårdens mødding med håndkraft, kørt ud på markerne, læsset af og spredt også med håndkraft for så at blive pløjet ned. Fra gårdens ajlebeholder pumpede vi – også med håndkraft – ajlen op på en hestevogn med en ajlebeholder på. Så kørtes ajlen også ud som gødning på markerne.

Vinterfoderet til kreaturerne dengang var roer. Dem var der meget arbejde med. De skulle udtyndes og luges med håndkraft og lugejern. En gang mere i forsommeren skulle man igennem rækkerne med lugejernet. Jorden mellem rækkerne blev rensed for ukrudt med en hestetrukket radrenser. Om efteråret, når roerne skulle op, var det igen med håndkraft de kom op af jorden, fik hugget toppen af og blev læsset på hestevognen og kørt hjem. Det var tit dårligt vejr, og så var det lidt halvsurt.

Da jeg kom i november 1945 havde Niels Christian også en karl, som var med i roehøsten. Det var Knud Jørgensen, senere entreprenør og boende på Klostergården i Ebberholtsvang. Han havde vist været der fra 1944 og rejste i begyndelsen af 1946. Så blev jeg den eneste faste medhjælper på gården.

Hjemme skulle vi grave en roekule, så roerne kunne opbevares frostfrit om vinteren. Dengang blev roerne i kule dækket med et tykt lag halm og så et tykt lag jord over på, så frosten ikke kunne trænge ned i kulen.

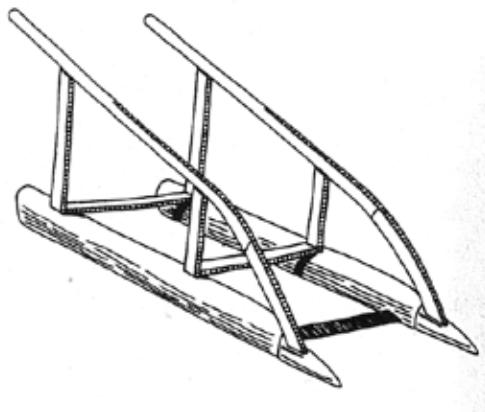
Sne og tagrør

Når der faldt sne om vinteren dengang havde alle ejendomme og huse pligt til at stille med en eller flere snekastere – efter gårdens størrelse. Der var ingen sneplov foran en lastbil eller traktor, men når det værste sne var kastet væk ved mandskabets håndkraft, så kunne en hestetrukket sneplov bane en kørevej. I øvrigt havde de fleste ejendomme kaner dengang, og de kom hurtigt i brug, når der kom sne. Der var jo ingen, der kom salt på vejene dengang. Så kom landmændene kørende i kaner til brugs eller købmand.

Men hos Niels Christian kom jeg med ud på hans pligtige snekastningsarbejde. Vinteren 1947 var utrolig steng og langvarig. Der var en mand, som sognerådet havde udpeget til snefoged, som så ledede snekastningen i sit distrikt.

Der var jo stråtag på Holmegård, så til vinteren havde Niels Christian købt et areal tagrør på Arresø. Søbredden var inddelt i lodder, og rørskovene ud for lodderne solgte skovvæsenet så på auktion for højeste bud. Rørene skulle køberne så selv høste, når der kom is på Arresø. Og der kom is på dengang.

Både gamle Niels Pe'sen og jeg var med ude og høste rør på isen. Niels Pe'sen og jeg høstede rørene med le. Niels Christian kørte med en såkaldt "rørløber" – en slags slæde med en kniv foran, som man skubbede ind i de fastfrosne tagrør. Kniven gik helt nede på isen, så de fastfrosne tagrør blev skåret af i "ishøjden".

(Har vi et billede af en rørløber i leksikon eller andetsteds ?

Om sommeren udlånte eller udlejede Niels Christian to heste og vogn til tørvegravning. Entreprenøren var lokal og hed Sofus Melbye. Han gravede tørv nede ved Nejede Vesterskov. Jeg blev så også udlånt til arbejdet i tørvemosen. Anna gav mig en god madpakke med. Så jeg har altså været med til tørvefremstilling. Der blev tørvene pressede af en maskine og kørt til tørring på såkaldte reolvogne, som de pressede tørv blev stillet på, når de blev kørt hen og læsset af på den mark, der var tørreplads. Jeg kørte sådan en reolvogn med den ene af vores heste.

Om sommeren skulle bygningerne også kalkes. De steder, der var bindingsværk, skulle der først spækkes. Der faldt jo altid mørtel eller puds ud i vinterens løb, hvor bindingsværkets bjælker og murværket mødtes. Udbedringen kaldes at spække.

På Holmegård var der dengang 7-8 malkekøer, nogle ungkreaturer, 5-6 grise, 2-3 får og en vædder, og så var der tre heste. Niels Christian havde en selvbinder, som blev trukket af tre heste. Han havde også et el-drevet Nordsten tærskværk og en el-drevet kværn

Dagenes gang i øvrigt

Som husmoder stod Anna for maden på gården. Hun stod også for hønseholdet og solgte æggene til ægsamler Karl Olsen, som boede inde bag Nejede Vesterskov.

Først når vi havde malket, muget og fodret om morgenen, kom vi ind og fik morgengodt. Det kunne være havregrød eller salte kogesild med pillekartofler – dvs. vi pillede dem selv. Og så fik vi kaffe. Det vil sige i 1945-46 har det nok endnu været den erstatningskaffe, som man også havde drukket under den tyske besættelse, men jeg husker ikke noget om det.

Varm mad fik vi altid kl. 12, og så var der kaffe igen og en times middagspause, hvor man f.eks. kunne tage sig en lur. Vi var jo begyndt ved sekstiden om morgenen i stalden.

Om aftenen kl. seks fik vi aftensmad, og det var smørrebrød. Vi levede godt. Man gik aldrig sulten i seng.

Om aftenen kunne man sidde inde i stuen, til man gik i seng. Man kunne også cykle til Alsønderup og møde bekendte. Om vinteren gik jeg også til gymnastik i Alsønderup Forsamlingshus.

Jeg havde mit kammer i stuehusets vestende. Der var ingen kakkelovn, så der kunne være koldt om vinteren. Men folk havde jo dengang almindeligvis heller ikke kakkelovn i deres soveværelse. Holmgård var jo en gammel gård, som der hele tiden var forbedret lidt på. I mit kammer var der dog endnu murstensgulv, men det forekommer mig, at det var der i hele den ende af stuehuset. Selv om der ikke kunne fyres i mit kammer, holdt man nemt varmen i sengen. Der lå man blødt på en stor underdyne med en meget tung overdyne over sig.

Til jul blev der slagtet en gris. Så blev der holdt slagtegilde. Som gæster husker jeg Erland Andersen og Dagny, hun var Annas søster, og Louis Eriksens fra Torsholmgård i Tulstrup.

Holmegård var dengang et rart sted for mig at være, for der kom mange unge mennesker fra Alsønderup Sogn på besøg om aftenen og om søndagen – lørdag var jo almindelig arbejdsdag dengang - så der var liv på gården. Somme tider kom de også og hjalp til – især i høsten. Niels Christian havde ret mange søskende, hvoraf en del kom hyppigt.

Lørdag var jo dengang almindelig arbejdsdag for alle mennesker. Søndag var så fridag, dvs. efter morgenkaffen skulle jeg først feje gårdspladsen, før jeg havde fri.

Nogle søndage havde man dog hjemmetur, d.v.s man skulle klare malkning, fodring og andre arbejder, som ikke kunne opsættes, til det igen var hverdag,

Tiderne hos Niels Christian dem husker jeg med glæde. At der var rigeligt med manuelt arbejde anså man jo dengang som en selvfølge, til trods for at meget af det faktisk var strengt for en spinkel dreng som mig. Men man følte, at Niels Christian og Anna regnede en for noget, og jeg kan sige, at de var meget imødekommende over for mig, og at jeg i den tid, jeg var hos dem, altid følte mig som en, der hørte til i familien.

Foto af Egon

Tekst: Ole Blåkilde. Fotomontage: Lissi Carlsen.

Mere om lokalhistorisk aften og generalforsamling 7. marts

(fortsat fra bladets bagside)

Fra vore lokalsamfund viser vi fotos af en række velkendte og synlige bygninger på forskellige tidspunkter.

Som forsmag viser vi her i bladets sidste sider ældre fotos af de tre brugsforeninger i vore lokalsamfund: Alsønderup Brugs, Harløse Brugs og Ullerød Brugs

Foto fra før 1898:: Til butik købte Alsønderup Brugsforening i 1883 denne bygning skråt over for Alsønderup Gadekær, som ses i forgrunden.. Denne brugsbygning brændte i august 1908, og en ny bygning opførtes samme år på samme sted. Det er brugsbygningen fra 1908, som langs gaden i Alsønderup indgår i den nuværende købmandsbygning. Til generalforsamlingen viser vi også fotos af andre stadier i brugsbygningens historie.

Der fortælles noget af det, som knytter sig til de mange bygninger, som vi viser fotos af på forskellige stadier – f. eks. hvem der har udført byggeriet, hvem der har bestemt det, bygningens brug, og om nogle af de mennesker, som har brugt og boet i bygningerne.

Historierne kædes sammen med lokalsamfundenes udvikling.

.(her skal skrives lidt mere)

Foto: Harløse Brugsforening på Harløsevej i Ny Harløse, ukendt årstal. Brugsen blev først flyttet til dette sted, da Hillerød-Frederiksværkbanen var bygget i 1897. Jernbanen var dengang eneste alternativ til hestevognstranport, så Harløse Station tiltrak det beskedne erhvervsliv, som blev til bebyggelsen Ny Harløse, herunder Brugsen. Bemærk Harløsevejens beskedne bredde. I nutiden har bygningen rummet en antikforretning.

Aftenens generalforsamlings-del plejer at vare godt 20 minutter, bl.a. hører man om, hvad der er sket for arkivet i årets løb og lidt om fremtiden.

Der sælges kaffe eller te med hjemmebagt kage for kr. 20. Øl og vand kan købes til Kulviergårdens billige priser.

Bestyrelsen foreslår uændret kontingent i 2008 :

Personligt medlemskab Kr. 80, for samboende par dog reduktion til i alt kr. 125 kr. Virksomheder og andre sponsorer: Minimum kr. 500, men meget gerne mere.

KOM TIL

Lokalhistorisk aften og generalforsamling

Lokalhistorisk Arkiv & Forening for Alsønderup & Tjæreby Sogne

**onsdag den 7. marts 2007 kl. 19.30 på
Kulsviergården, Pibe Møllevej , Alsønderup, 3400 Hillerød**

Ikke-medlemmer er også velkomne.

Lokalhistorien er for alle, og der er gratis adgang for alle.

Hvis man synes, man har haft en god aften, er vi dog taknemmelige for frivillige bidrag ved udgangen som bidrag til aftenens lokaleje, som vi selvfølgelig må betale til Kulsviergården, som vi jo kun kan have i vores lokalsamfund i kraft af en forretningsmæssig drift.

Aftenens tema:

Lokale bygninger før, senere, nu. Deres brug og beboere.

Foto: Ullerød Brugs som nyåbnet i 1906 med den første brugsuddeler, Hans Christian Nielsen fra Bendstrup. Han holdt kun det første år, efter sigende fordi han var for flink til at give kredit.

Læs mer om den lokalhistoriske aften på de foregående sider.